

Posudek vedoucího diplomové práce

Autor: Jiří Reisner

Téma: Správa svěřenského fondu

Vedoucí diplomové práce: JUDr. Jindřich Psutka, Ph.D.

Diplomová práce odevzdaná k obhajobě Jiřím Reisnerem je zaměřena na problematiku svěřenského fondu, konkrétně pak na jeho správu. Hned na úvod je možné konstatovat, že téma práce bylo zvoleno vhodně. Byť již od nabytí účinnosti občanského zákoníku uplynulo šest let, existují v jeho úpravě stále oblasti, které nebyly zatím zcela komplexně rozebrány a vyloženy odbornou literaturou. K takovým oblastem patří nepochybně i úprava svěřenských fondů, která byla v době přijetí zákoníku materií zcela novou. Nenavazovala na žádný institut úpravy předchozí a výklad se tak nemohl opřít o pevné závěry dřívější právní nauky či judikatury. Nadto došlo ve velmi krátké době k podstatné novelizaci dotčených ustanovení zákonem č. 460/2016 Sb., který výrazným způsobem pozměnil vznik i samotné fungování svěřenských fondů. Je tedy patné, že se jedná o problematiku velmi živou, která je více než dobrým námětem ke zpracování formou diplomové práce.

Autor svojí práci rozvrhnul do osmi samostatných částí. Po stručném úvodu se pouští do výkladu správy cizího majetku jako takové. Pojednává zde jak o vývoji institutu svěřenství, tak i o obecné úpravě správy cizího majetku ve stávajícím občanském zákoníku. V navazující partii již svoji pozornost upíná přímo k institutu svěřenského fondu. Zaměřuje se přitom přímo na vymezení základních znaků svěřenského fondu a jeho vznik. Další část je věnována výkladu postavení správce svěřenského fondu a následující tři části pak postupně úpravě povinností správce při vzniku, za doby trvání a při zániku svěřenského fondu. Práce je zakončena stručným závěrem. Uvedenému základnímu rozvržení práce nelze nic vytknout. Viditelným problémem však je, že obsah některých částí ne vždy odpovídá nadpisu. Patrné je to zejména v případě části šesté (*Povinnosti správce za doby trvání svěřenského fondu*), která je zaměřena na vymezení jednotlivých typů svěřenských fondů a části sedmé, která je věnována obecně zániku svěřenského fondu. Ani zde netvoří vymezení povinností správce převážnou obsahovou náplň.

Po obsahové stránce se autor zabývá vším podstatným. Pochválit je třeba schopnost vyjádřit vlastní názor a odůvodnit jej. Některá v práci učiněná tvrzení je však možné označit minimálně za nepřesná, popřípadě řádně neodůvodněná (např. s. 4 – dle autora zákon tvrdí (*slovy zákona*), že ztráty vzniklé v souvislosti s existencí spravovaného majetku plynou beneficiantovi; s. 6 – zákonodárce nikde neurčuje, že na správu jmění v SJM není možné užít úpravu o správě cizího majetku, nadto jde o správu majetku vlastního; s. 9 – autor si poněkud protiče, když v jedné řádce uvádí, že k tomu aby se jednalo o plnou správu, stačí, aby tomu odpovídaly její obsahové znaky, hned dále však uvádí, že se bez přímého označení jedná o správu prostou; s. 13 – za zcela přesné nelze označit například

tvrzení, že vztahy spočívající v přenechání věci do užívání jinému jsou závazkové a nikoli věcněprávní; s. 15 – za zvláštní lze označit myšlenku, že správce musí vést veškeré záznamy o spravovaném majetku, protože jinak by bylo například v případě věcí nemovitých obtížné určit, který majetek má správce beneficentovi vydat; s. 16 – odkaz není právní jednání pro případ smrti; s. 51 – není blíže vysvětleno, proč by měly být užity lhůty dle § 590 odst. 1 písm. a) a § 591 a nikoliv i např. lhůta dle § 590 odst. 1 písm. b).

Dílčí slabinou práce je i jistá formulační neobratnost. Občas se tento stav projevuje v nestandardním používání pojmů (např. s. 3 - *...legislativní rámeček svěřenství má své prameny již v dobách starověkého Říma...*; s. 4 - *...zákon č. 11/1918 Sb. převzal do československého právního prostředí rakousko-uherské zákoníky za účelem vyloučení bezprávního stavu*; s. 5. – *Tato obecná právní úprava má charakter subsidiárního použití*. aj.), občas jde jen o nepozornost (např. s. 23 - *...aby takové jeho jednání mělo a následek vzniku svěřenského fondu...*; s. 33 - *První variantou každého správce jako vlastníka podílu na vyčleněném majetku s dovětkem „svěřenský správce“ o velikosti určeného podle počtu svěřenských správců daného svěřenského fondu.*). Nároky na pozornost čtenáře pak zvyšuje někdy poněkud složitější stylistika (zejména dlouhá souvětí, která občas nutí i k opakovanému čtení textu (např. s. 6 - *Současná, v předchozím odstavci zmíněná právní úprava správy cizího majetku je účinná od 1. 1. 2014, tedy ode dne účinnosti občanského zákoníku, který v tomto odvětví vychází z úpravy správy cizího majetku obsažené v québeckém občanském zákoníku, v autentickém názvu Civil Code of Québec, který je účinný od 1. 1. 1994, v části sedmé nazvané jako Administration of the property of others, což lze volně přeložit jako správa cizího majetku, konkrétně pak v článcích 1299 - 1370.* ; s. 24 - *Zatímco jedna odborná literatura uvádí, že použití pojmu smlouva ve vztahu k právnímu jednání, která dává za vznik zřízení svěřenského fondu není na místě, neboť z povahy svěřenského fondu, respektive jeho předlohy podle québeckého trustu vyplývá, že takové právní jednání nemůže být smlouvou, jelikož smlouvu jako takovou lze měnit, avšak v případě trustu takové změny nejsou přípustné, druhá odborná literatura se obecně přiklání k tomu, že změna smlouvy, respektive statutu, o kterém bude pojednáváno níže je možná za předpokladu, že si tuto možnost zakladatel vyhradí. a jiné).*

Text není prost ani zjevných pravopisných pochybení a překlepů (např. s. 4 - *Toto stavovské usnesení bylo následně též králem a zahrnuto...*; s. 4 - *...bylo následně v z českém právním řádu...*; s. 5 - *...dvou stran, aa to vlastníků...*; s. 17 - *...zbrojní licence. vzhledem...*; s. 29 - *... o svůj vlastní majetek.*“ *Zákon toto omezení...*; s. 36 – nejednota v psaní jednotlivých bodů výčtu /velká x malá písmena/; „viz“ se píše bez tečky, a podobně.

Citováno je v intencích platné citační normy. Použitá literatura představuje standardní přehled aktuálních zdrojů k problematice svěřenských fondů.

Lze shrnout, že autorovi se podařilo odevzdat text, který svým rozsahem i základními charakteristikami splňuje požadavky kladené na závěrečnou práci v magisterském studijním programu. Práce je tématicky vhodně zaměřena a je z ní zřejmý zájem autora o téma i jeho schopnost činit samostatné závěry. Vytknout je mu naopak třeba skutečnost, že práce ne vždy obsahově odpovídá zvolené struktuře. Přehlédnout nelze ani dílčí věcné prohřešky, pozornost upoutává i

formulační a stylistická stránka. S ohledem na vše výše uvedené práci k obhajobě doporučuji a navrhuji hodnotit ji jako velmi dobrou.

Otázky:

- 1) Je spravovaná věc v držbě nebo detenci správce?
- 2) Vysvětlete prosím myšlenku uvedenou na s. 8, podle které je bezúplatný převod spravovaného majetku v pořádku, pokud je majetek zatížen dluhy. Vysvětlete, o jaké dluhy se jedná a jaký vliv na ně má takový převod.

V Plzni dne 18. prosince 2019

JUDr. Jindřich Psutka, Ph.D.